



והפּעֶס עָלַי: קביעת דרגת נכות - המשך

מיצוי זכויות יעבץ ביטון עו"ד



הגדרות

התקנות כוללות מספר הגדרות מתוכן ניתן ללמוד ולקבוע את סוג הפגימה ואת היחס שיש לתת לה במסגרת התקנות והמבחנים (ההגדרות מתייחסות לפגיעות בשירות צבאי כי הן לקוחות מתוך תקנות הנכים, מובן כי נפגעי פעולות האיבה יכולים להחליף את המילים "שירות צבאי" ב"פעולת איבה").

"פגימה" - מחלה או ליקוי גופני או שכלי שנפגע בו אדם;

"פגימה מוסבת" - פגימה הנובעת מחבלה או מחלה שאירעו בזמן השירות עקב השירות!

"פגימה מוחמרת" - פגימה הנובעת מהחמרת מחלה כשאותה החמרה אירעה בזמן השירות עקב השירות;

"פגימה מוכרת" - פגימה מוסבת או פגימה מוחמרת.

אנו רואים כי גם התקנות מתייחסות לשאלת הקשר הסיבתי בקביעת זהות הפגימות. פגימה מוכרת יכולה להיות פגימה שהשירות הצבאי הסב אותה לאדם, או פגימה שהשירות הצבאי החמיר אותה באדם.

"מבחן" - מצב מסוים של פגימה שנקבעו לו אחוזי-נכות בין בתקנות אלה ובין בתוספת.

תובעים שונים טענו כי מאחר וניתן לשייך את פגימותיהם למבחנים שונים לקביעת דרגת נכות, כי אז מדובר בפגימות שונות ולא בפגימה הנובעת מפגימה מוכרת. בית המשפט קבע כי "פגימה" ו"מבחן" אינם מושגים זהים. דרגת הנכות נקבעת על פי המבחנים לכל פגימה. יש להתאים מבחן לפגימה ולא פגימה למבחנים.

לעניין זה ישנה חשיבות גם ביחס לתקנה 9 לתקנות הנכים. כדי שתוכר פגימה הנובעת באופן בלתי אמצעי מפגימה מוכרת אין די בכך שתיקבע על פי מבחן שונה, אלא יש לעמוד בכל תנאיה של תקנה 9 (קיומה של פגימה נפרדת ועצמאית) - ראה בהמשך בדיון בתקנה 9.

"כושר שלם" - כושר גופני ושכלי שלם של אדם שאין לו פגימה;

"כושר לקוי" - יתרת אחוזי הכושר השלם לאחר שהופחתה ממנו דרגת הנכות;

"מבחן החל על הנכה" - מבחן החל על הנכה בזמן קביעת דרגת-נכותו;

"מבחן החל על הנכה בתאריך מסוים או בתקופה מסוימת" -

מבחן החל על הנכה בתאריך מסוים או בתקופה מסוימת, בהתאם לחומר הרפואי הקיים בזמן קביעת דרגת-נכותו!

"אין נכות" - ממצא רפואי שאין לקבוע בגינו דרגת נכות כי אין בו פחיתה של הכושר לפעול פעולה רגילה!

ההחלטה לעניין זה ניתנת בידי קצין התגמולים. קצין התגמולים או פקיד התביעות יחליט בשאלת קיומה של נכות או היעדרה לפי המלצת הועדה הרפואית, אך ההחלטה בעניין נותרת של פקיד התביעות. העניין משמעותי לעניין הערעור על קביעה של אין נכות, אשר בעקרון צריכה להיות מוגשת לבית הדין האזורי לעבודה ולא לועדה רפואית לעררים.

חישוב דרגת הנכות

תקנה 6 לתקנות קובעת כי אחוזי הנכות יחושבו לפי תקנה 2 או תקנה 3 לפי העניין.

תקנה 2 קובעת כי דרגת-נכות של נכה שנפגם פגימה מוכרת אחת היא אחוזי הנכות שנקבעו למבחן החל על אותו נכה.

תקנה 3 קובעת כי דרגת נכות של נכה שנפגם מספר פגימות מוכרות היא הסכום **המשוקלל** של אחוזי הנכות שנקבעו למבחנים החלים על אותו נכה.

הסכום המשוקלל מחושב באופן הבא:

מתחילים מהמבחן המעניק את אחוזי הנכות הגבוהים ביותר, את אחוזי הנכות הללו שמים ב"סל הנכות", מפחיתים את אחוזי הנכות הללו מ-100% וזהו כעת כושרו החדש של הנכה. אחוזי הנכות בגין המבחן השני בגובהו מחושבים מתוך הכושר החדש, מונחים גם הם ב"סל הנכות" ומופחתים מהכושר החדש וכך הלאה.

להלן דוגמא לביצוע החישוב לאדם לו שלוש נכויות שונות בגובה 30%, 10% ו-5%:

• 30% נכות, הגבוהה ביותר, נכנסת לסל הנכות. בסל הנכות - 30% וכושרו החדש של האדם הוא 70%.

• 10% מתוך 70% הם 7% אשר נכנסים לסל הנכות. בסל הנכות 37% נכות וכושרו החדש של האדם הוא 63%.

• 5% מתוך 63% הם 3.15% אשר נוספים לסל הנכות. בסל הנכות 40.15% וזו נכותו הכוללת של הנכה.

יצוין, כי על פי חישוב זה, לא ניתן להגיע בפגימה מורכבת ל-100% אלא רק בפגימה שהמבחן עליה נותן 100% נכות כדרגה עגולה.

ניתן לקבוע פגישת ייעוץ חיים במשרד זק"א בנת" 20-30-1-800



החומר המקצועי נלקח מתוך הספר 'נפגעי פעולות איבה' המדריך לנכים ולמשפחות הנספים באדיבות: עומרי יעבץ נטרון, ע"ד, נטרון יעבץ נטרון, yavetzad@gmail.com

רחוב בצלאל 10, ת.ד. 3452 רמת גן, 5213603 טלפון (רב קווי): 03-5758482, פקס: 03-5759401 www.yavetz.co.il

והפּעֶס עָלַי: חיים ולדר מגלה מה אנחנו באמת צריכים שבביל להיות מאושרים

עוד לחתשבה טורו של חיים ולדר



אם יש משהו שהוא לא פחות חשוב מ"חיים", זה "חיים שיש בהם". חיים עם משמעות, עם תוכן, עם כיוון, עם אמונה ועם דרך סלולה

1. לא זמן פורסם דו"ח מקיף מאד שנערך על ידי משרד הבריאות. הדו"ח בדק איפה המקומות שהכי בריא לחיות בהם. היכן ישנן הכי הרבה מחלות, היכן סובלים מהשמנה והיכן מעשנים יותר.

אני חייב להודות שהנתונים הפתיעו אותי, כמו שהם הולכים להפתיע אתכם.

בני ברק היא העיר עם אחוזי תחלואת הסרטן הנמוכים ביותר מכל הארץ, עם 264 חולים לכל מאה אלף תושבים. במקום השני נמצאת בית שמש עם 280 חולים למאה אלף, ובמקום השלישי ירושלים עם 291 חולים לכל מאה אלף. אלה הן ערים חרדיות.

רמת גן נמצאת במקום הרביעי, עם 312 חולים למאה אלף ומשם זה הולך ומחמיר.

גם בכל הנוגע להשמנת ילדים, בני ברק נמצאת במקום הכי טוב בכל הנוגע לתזונה נכונה של ילדים (תודו שלא חשדתם...), וגם בשיעור המעשנים נמצאת בני ברק יחד עם בית שמש במקום הראשון (החייבי) עם 15 אחוז מעשנים לעומת, למשל, אשקלון עם 38 אחוזי מעשנים.

2. לפני שאתם רצים ומסיקים כל מיני מסקנות לגבי הזמן שמקדישים בבני ברק לפעילות גופנית ולבריאות הגוף, אני חייב להוסיף כאן נתונים נוספים מתוך הסקר והם, איך לומר, ממש מבלבלים.

כי בכל הנוגע לפעילות גופנית, בני ברק נמצאת במקום לפני האחרון, ולגבי חיסוני שפעת נמצאת בני ברק במקום האחרון.

כלומר, אי אפשר לתלות את זה בהקדשת זמן לפעילות גופנית או בדאגה מוקפדת למניעת מחלות כמו חיסונים וכד'. כמו כן, הלא בינינו לבין עצמנו, הציבור החרדי אינו הפציינט האולטימטיבי של ירקות אורגניים, של אוכל צמחוני / טבעוני למיניו, ובשבת לאחר התפילה אין אף אחד שאוכל טופו, ואנשים יותר בכיוון של טשולנט עסיסי שאינו נמנה על אף רשימה של תזונאי כלשהו. בעצם הוא נמנה על כל רשימה של כל תזונאי אבל בעמודה של "אסור בשום פנים ואופן".

אין זאת, אלא שיש כאן משהו אחר. ועל זה בדיוק הולך לדבר הטור הזה. על ה"משהו האחר".

3. מסתבר שישנו עוד נושא שנחקר על ידי משרד הבריאות, אך לא זכה לכותרות שסיפקו הנתונים על מחלת הסרטן, ההשמנה ותוחלת החיים.

מעניין שדווקא עיתון "הארץ" בחר להתייחס בכותרת לנתון הזה. והנה לשון הכותרת: **"דו"ח משרד הבריאות: בבני ברק מתגוררים הישראלים הבריאים והמרוצים ביותר"**.

והנה הדיווח (של "הארץ", חשוב לשוב ולציין): "תושבי בני ברק, עיר חרדית המאשכול הסוציאלי-אקונומי הלפני-אחרון, הם בעלי הסיכוי הנמוך ביותר לחלות בסרטן, המרוצים ביותר מבריאותם, ובעלי תוחלת חיים גבוהה מהמוצע בקרב תושבי הערים הגדולות בישראל - כך עולה מנתונים שמפרסם היום משרד הבריאות, על פערי הבריאות בין תושבי 16 הערים הגדולות בישראל, שבהן חיים יותר מ-100 אלף תושבים. בני ברק מדורגת במקום הנמוך ביותר מבין הערים במדדים של מניעת מחלות - כמו שיעור המתחסנים נגד שפעת ושיעור התושבים המבצעים פעילות גופנית. למרות זאת, היא מצטיינת במדדי התוצאה - ובעיקר בשיעורים נמוכים של מקרי סרטן, הן בקרב גברים והן בקרב נשים".

4. עיתון "הארץ", בניגוד לעיתונים האחרים שפרסמו את הנתונים הבריאותיים, הוא היחיד שמבין את הקשר בין "בריאים" ל"מרוצים". לא רק בכותרת אלא גם בגוף הכתבה: "גם תפישת הבריאות של תושבי העיר" כותב הארץ, "היא האופטימית ביותר מבין הערים: 92% העידו כי מצבם הבריאותי טוב או טוב מאוד - לעומת ממוצע ארצי של 84%".

אני מוכרח להתעכב על השורה הזו. אתם מבינים מה היא אומרת? שבלי קשר לנתונים ומספרים, **החרדים** הם אנשים שמרוצים ממצב בריאותם. נקודה.

זהו משהו שקשה להבין. הרי כבר סבא, למשל, נחשבת למעוז הבריאות, וגם תוחלת החיים שם היא הגבוהה ביותר, אבל כששואלים את תושבי כבר סבא האם מצבם הבריאותי טוב, רק 84 אחוז יאמרו שכן. אבל במקומות חרדיים יגידו 92 אחוזים שהם בריאים ושלמים...

5. הדברים "חמורים" פי כמה בנוגע ל"מדד האושר".

לפני כשנה פורסם דו"ח של "הערים המובילות בישראל". שימו לב, לא על פי דעת הקהל, אלא על פי מומחים שדירגו את העיר על פי הנוחות, התשתית, המבנים, הפארקים, הניהול המוניציפאלי וכו'.

כמעט בכל המדדים הובילה תל אביב, ואחריה רעננה וגבעתיים. שם באמת יש את כל התנאים הגשמיים הטובים ביותר. ערים חרדיות בכלל לא היו שם.

ברם, זמן קצר לאחר מכן פורסם "מדד האושר" הארצי. ונחשו מה? תל אביב נמצאת באחד המקומות האחרונים במדד האושר, ובמקום הראשון בארץ במעשים אובדניים.

ומי נמצאים בראש סולם מדד האושר במדינת ישראל?

ניחשתם נכון! החרדים.

הלשכה למסח פירסמה נתונים על מצב החברה הישראלית, ובין השאר נבדקו שאלות לתחושות לחץ, בדידות ומצוקה לפי מידת הדתיות (בקרב האוכלוסייה היהודית). הממצאים חדי-משמעיים: החרדים חשים הכי פחות לחץ, בדידות, דיכאון ודאגות. הם חשים מלאי מרץ יותר מהחילונים, המסורתיים והדתיים האחרים.

91 אחוזים מהם מצהירים כי הם מאושרים. זהו נתון פנטסטי שנמצא בראש מדד האושר העולמי!

מה שניתן להבין מכך זה משהו שאנחנו יודעים ממילא בירכתי מוחנו: שאין שום קשר בין עושר לאושר ואין שום הלימה בין חיי נוחות לבין תחושה נוחה.

6. ד"ר שלומית אבני, מנהלת האגף לתכנון מדיניות במשרד הבריאות, אומרת באותה כתבה: "יש פה תמונה מורכבת - במקרים מסוימים רואים קורלציה בין מצב סוציאלי-אקונומי לבין תוצאות הבריאות, אך זה לא קורה תמיד כפי שהיינו מצפים".

חזרה שבני ברק מרמזת לנו, היא מסבירה, "שהסיפור הוא לא רק סוציאלי-אקונומי. ערים שיש בהן הון חברתי גבוה ומבנים חברתיים הדוקים כמו גמ"חים, תמיכה רוחנית, מסגרת קהילתית, שכנים שמתעניינים ובאים אליך הביתה - אלה גורמים מגינים שאנחנו רואים את ההשפעה שלהם על תוצאות הבריאות ברמה הכללית".

7. אם אתם שואלים אותי, הנתון המספר על אחוזי האנשים המרוצים חשוב בעיניי מכל הנתונים הבריאותיים גם יחד. כי אם יש משהו שהוא לא פחות חשוב מ"חיים", זה "חיים שיש בהם". חיים עם משמעות, עם תוכן, עם כיוון, עם אמונה ועם דרך סלולה.

חלק מהדברים רשמתי לפני כשבועיים, על אודות ה"נחת" שהיא מנת חלקו של מי שמקיים אורח חיים אמוני. הנישואים המוקדמים, גודל המשפחות, וכמובן ההשקעה החינוכית שיוצרת תוכן לילדים, לנערים ולמשפחות.

ב"עולם החדש", אנשים מחברים בין מצב סוציאלי-אקונומי לבין אושר ובריאות (ראו דבריה של ד"ר שולמית אבני), ועל פי מדדים אלה, ככל שיהיו פחות ילדים - כך תהיה יותר אפשרות לחלק את העושר ביניהם, וככל שאנשים ידאגו לקריירה שלהם - כך הם יהיו בעלי אמצעים.

אבל "בני ברק מרמזת לנו" אחרת. שעושר ניתן לחלק, אבל אושר ממש לא. את האושר מייצרים בצורות אחרות ומגוונות, שאף אחת מהן אינה קשורה לכסף או לחומר.

בני ברק כמשל, כמובן. הכוונה היא לכלל החרדים.

זו הסיבה שאברכים הם הציבור הכי מאושר עלי אדמות, בניגוד גמור למצבם הכלכלי. משום שהם חיים הכי נכון, ושיש להם את המשפחות הכי גדולות, והם מחלקים נכון את האושר ולא משליכים מבט לכיוון העושר.

8. אני כותב כל זאת, לא רק כדי "לטפוח לעצמנו על השכם" (שזה לגיטימי לגמרי), אלא גם לטפוח לאחדים מאתנו על הראש. כי הרוחות החדשות מנשבות גם במחוזותינו, ובהחלט יש דיבורים של תכנון כלכלי ושיקולים שמעולם לא היו בציבור אמוני.

לאברכים אין צורך לומר זאת, הם יודעים את זה יותר ממני. דווקא למי שמתעניין ב"מדד האושר" ובדו"חות כאלה או אחרים - שווה לבדוק את "מדד הנחת". את הדברים שבסופו של דברים גורמים לנו להיות מאושרים.

אם עיתון "הארץ" הבין את זה וכתב בכותרתו "האנשים המרוצים", קל וחומר שיבינו את זה אנשים החושבים באמת.

